

Visitagudstjeneste Hadsel 31.10.2021

Det står skrevet hos evangelisten Johannes i det 1. kapittel v. 16-17

I dag er det reformasjonsdagen. 31.10 i 1517 var dagen da Martin Luther hengte opp sine teser på kirkedøra i Worms. I lutherske kirker over hele I verden blir denne dagen markert. Når reformasjonsdagen faller på en søndag slik som i år, er det en god anledning til å fokusere på hva det betyr at vi er en evangelisk luthersk kirke.

Tekstene fra Bibelen i dag handler om Nåde. Og det var jo gjenopdagelsen av nåden som var så viktig i Martin Luthers teser. Det var hans hovedsak. Nåden som betyr den absolutte kjærlighet.

Martin Luther hadde ikke tenkt å starte noe nytt kirkesamfunn. Han ville reformere den katolske kirke innenfra. For han visste at også i hans gamle kirke var nåden helt sentral. I dag er nåden ikke noe vi har enerett på i den lutherske kirke. Det er vårt felles kristne eie.

Martin Luther så noe som fikk betydning for hele kristenheten.

I dag vil jeg snakke om nåden utfra tre perspektiver:

Vi er skapt av nåde

Vi er frelst av nåde

Vi er kalt til tjeneste av nåde

Vi er skapt av nåde

For noen år siden hadde vi et seminar i prestelaget i Lofoten. Det var psykiater Guri Ingebrigtsen som snakket med oss om forholdet til døden. Og hun sa en setning som jeg aldri senere har glemt: «Vår tids mennesker er de første mennesker som lever som om vi aldri skal dø».

Med dette mente Guri å si at vi stoler så mye på vår teknikk og vitenskap, og velstanden er så høy at døden skyves bort. Og mange blir svært overrasket og er uforberedt når den kommer. Jeg tror dette kommer av at vi ikke tar på alvor at vi er skapt av Gud, skapt av nåde. I et moderne samfunn er det så lett å ta livet for gitt, og glemme at livet har vi fått av Gud. Det er ikke tilfeldig at vi lever, vi er ikke kastet ut i tilværelsen på måfå og som tilfeldige vesener på denne kloden. Det er en mening med at vi er skapt, vi er en del av en

guddommelig sammenheng. Livet er en gave Gud har gitt oss. Å tenke slik om livet vil få betydning for hvordan vi forholder oss til andre mennesker og til skaperverket for øvrig. Det å vite og tro at Gud også har skapt og elsker mitt medmenneske, og at i alle mennesker bor noe av Gud selv, det gir sterke føringer på hvordan vi tenker om andre.

Skapt av nåde betyr at livet vårt er verdifullt uansett hvordan det arter seg, at det alltid er mer enn det vi ser både i vårt eget og andres liv. Skapt av nåde betyr at i hvert menneske er det et bilde av Gud, av kjærlighet, av muligheter, en spire av det guddommelige. Skapt av nåde betyr at vi er i en sammenheng med skaperen fra vi fødes og inn i den evighet som ligger foran oss. Vi trenger ikke leve som om døden ikke finnes. Vi er skapt til å leve i Guds nærhet for evig.

Tenker vi slik om livet forstår vi kanskje at helsa vår er en gave, maten på bordet vårt er en gave, evnene vår er en gave, mennesker vi møter er en gave. Naturen rundt oss er en gave som vi skal ha ærefrykt og respekt overfor.

Skapt av nåde.

Vi er frelst av nåde

Hva betyr egentlig frelse? Hvor får vi frelsen? Hva skal vi frelles fra? Trenger vi den?

Hver gang det er dåp er vi med på at frelsen gis til et menneske. I en luthersk kirke tror vi at frelsen rekkes oss gjennom sakramentene, dåp og nattverd, og gjennom Ordets forkynnelse.

Barnedåpen viser oss veldig tydelig at frelsen og troen på Gud får vi av nåde. Barnet som bæres frem har ingen bevisst tro og ingen gode gjerninger å vise til. Likevel får dette barnet del i Gudslivet, barnet blir tegnet med korsets tegn for at hun i alle livets dager skal tro på Jesus. Vi må aldri undervurdere dåpen! Der handler Gud suverent, der er det pur nåde som gjelder.

Og i dåpen frelser Gud oss fra det onde som alle mennesker har spiren i seg til. I dåpsfatet her i Hadsel kirke er det meislet ut en slange i bunnen. Det kan synes ganske skremmende og rart på oss. Men slangen var for tidligere tider et meget godt symbol på den onde fristelse. Det fine med dette dåpsfatet er at når det fylles med vann skjules slangen, kanskje skal det også symbolisere at slangen druknes. Når Guds nåde og kjærlighet kommer inn i livet dekkes og skjules ondskapsen, ja ikke bare det, den tilregnes oss ikke mer. Det er frelsen.

Her i Hadsel kirke er det også et såkalt prekestolalter, prekestolen er over alteret. Disse prekestolaltrene understreker hvor viktig Ordet er, hvor viktig Bibelen er. Det er når vi hører ordet om Gud at troen kan vokse, den troen som er gitt i dåpen. Så her i kirken går det en synlig linje, fra dåpens vann som frelser oss fra ondskaper, til ordets forkynnelse som hjelper oss å leve i den tro vi er døpt til. Vi får det av nåde, når vi kommer inn i dette rommet, når vi får dåpsvannet over oss, når ordet lyder. Derfor er gudstjenestene kjernen i den kristne kirke.

Barn i vår tid lærer svært fort en setning som de ofte bruker: «Det er ikke min skyld». Og vi voksne bruker den også ofte. Mange relasjoner i familieliv og vaneliv er blitt ødelagt fordi vi ikke erkjenner skyld. Det sitter veldig langt inne å be om unnskyldning. Nåden tar ikke fra oss ansvaret for vårt liv, tvert imot gir nåden oss en vei til andre mennesker. For i nåden ligger også vissheten om at andre mennesker også er skapt og frelst av Gud.

Nåden er inngangen til et liv i fellesskap med andre. Kirkens fellesskap er tegnet på det, et vitnesbyrd om solidaritet fremfor individualisme.

Frelst av nåde.

Vi er kalt av nåde

Martin Luther var veldig opptatt av at livet vårt er en tjeneste for Gud. Og han understreket at det daglige livet vårt også er en tjeneste for Gud. Det er ikke bare presten eller de som er ansatt i kirken som er kalt til å være med i denne tjenesten. Som kristne er hele vårt liv en del av gudslivet. Alle hverdagens oppgaver er vårt kall til tjeneste, å gå til vårt arbeid, å delta for å gjøre verden bedre, enten gjennom å skape gode arenaer for fellesskap i lokalmiljøet eller ved å kjempe for klima og rettferdighet: Det er en tjeneste for Gud. Å skape kunst, musikk og dans og dikt og romaner, det er en tjeneste for Gud. Alt vi gjør som skaper det gode er en tjeneste for Gud.

Når vi tenker slik om livet blir vi alle betydningsfulle, det er en oppgave nettopp for hver og en av oss. Her tror jeg vi som kirke har et viktig budskap inn i vår tid. Det er så mange som opplever seg selv som overflødige, det sterke og krevende samfunnet har ikke bruk for dem.

Kirkens budskap er at ingen mennesker er overflødige eller unyttige. Gud har kalt oss til tjeneste, og kallet har vi fått av nåde. Det kommer ikke an på hva vi får til, men at vi står i en sammenheng med Gud. Det er alltid bruk for oss.

Skapt av nåde, frelst av nåde, kalt av nåde.

Jeg tror vi må holde dette frem som kjernen i den kristne tro. Som kristne er vi satt i en sammenheng der vi får tro at vårt liv ikke er meningsløst, der vi får tro på frelsen som frigjør oss fra ondskapens makt, der vi får tro på at det er bruk for oss. Og ikke minst at vi tror og vet at dette også gjelder alle andre mennesker.

Oppgavene står i kø. Det er mennesker som trenger at vi er stemmer for rettferdighet, det er en jord som trenger at vi forandrer vår livsstil så jorda bevares for nye generasjoner, det er medmennesker i vårt dagligliv som trenger fellesskap og varme.

Men nåden fra Gud bærer alt. Det er den absolutte guddommelige kjærligheten. Det er derfor det er håp.

Ævfosodhåsvoeobesgfetea-